

ΕΤΟΣ 64ον

13 Νοεμβρίου 2016

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 46 (3311)

ΚΑΘΑΡΑ ΚΙΝΗΤΡΑ ΚΑΙ ΣΑΦΗΣ ΣΚΟΠΟΣ

Πρόβλημα μεγάλο ή ποιότητα των κινήτρων με τα όποια πλησιάζουμε οι άνθρωποι ο ένας τον άλλον. Κι όσο παγώνει η αγάπη, κι όσο κλεινόμαστε στον εαυτό μας, κι όσο πορευόμαστε με οικονομίστικα προτάγματα συμφέροντος, τόσο θεριεύει η καχυποψία, τόσο έντείνεται η διάθεση ύπονόμευσης του πλησίον, τόσο τείνουμε να χαιρόμαστε με τον πόνο, τον καημό, τό πάθημα του άλλου. Κι αντί να πορευόμαστε στίς διαπροσωπικές μας σχέσεις με καλή διάθεση απλότητας και ἀλληλοσεβασμοῦ, προτάσσουμε τήν ὑποκρισία, τήν ιδιοτέλεια και τή σκοπιμότητα, ξεχνώντας τόν πνευματικό νόμο τῆς ταυτοπάθειας.

Ἄκομη και σέ ἐποχές κρίσης, ὁπότε ἀπαιτεῖται ἡ ἀλληλεγγύη, ἡ συναντίληψη και ἡ συγκατάβαση γιά νά ὑπερβαθοῦν οἱ ὅποιες δυσκολίες, μπορεῖ νά παρουσιάσουμε προσωπεῖο τέτοιων διαθέσεων, ὅσο εἶναι ἀναμμένοι οἱ προβολεῖς τῆς δημοσιότητας, μόλις ὁμως αὐτοῖ σβήσουν, ἐμμένουμε στήν ἐσωστρέφειά μας, τόν φόβο και τήν ἀπόρριψη τοῦ ὅποιου ἄλλου.

Πνευματικό ξεκαθάρισμα

Ἔνας νεαρός πού παριστάνει τόν ἔξυπνο, ἐρμηνευτής τοῦ Μωσαϊκοῦ νόμου δίνει τήν ἀφορμή γιά τή σημερινή παραβολή τοῦ Καλοῦ Σαμαρείτη, μία ἀπ' τίς πιά γνωστές τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου. Νομίζοντας ὅτι μπορεῖ νά παρασύρει τόν Χριστό σέ ἀντιφάσεις, θέτει μέ ἐξωτερικό σεβασμό κάποιες ἐρωτήσεις. Ὅταν μέ ἀντερωτήσεις ὁ Χριστός τόν ἀναγκάζει νά ἀπαντήσῃ μόνος του, ἀποκαλύπτεται ὅτι δέν ρωτοῦσε ἀπό γνήσιο ἐνδιαφέρον, ἀλλά μέ ὑποβολιμαία σκοπιμότητα. Καί πάλι, ἀντί νά σιωπήσῃ τουλάχιστον, ὁ νομικός ἐπιμένει νά ρωτᾶ πονηρά σέ μία ὕστατη προσπάθεια νά ἐκθέσει τόν Χριστό ἀπό τά λεγόμενά του.

Τήν εὐκαιρία αὐτή, τῆς ἀνθρώπινης κακοπιστίας, ἀρπάζει ὁ Χριστός γιά νά ξεκαθαρίσῃ τά ὅσα παρακάτω θά θίξουμε. Ξεκινᾷ μ' ἕναν ταξιδιώτη, ὁ ὁποῖος κατεβαίνοντας ἀπό τήν Ἱερουσαλήμ στήν Ἱερικώ ἔπεσε στά χέρια ληστών, οἱ ὁποῖοι ἀφοῦ τόν καταλήσεψαν, τόν κακομεταχειρίστηκαν, τόν γέμισαν πληγές

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Λουκ. ι´ 25-37)

Τό πρόσωπο τοῦ πλησίον

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, Νομικός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ, πειράζων αὐτόν, καί λέγων· Διδάσκαλε, τί ποιήσας ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω; Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἐν τῷ νόμῳ τί γέγραπται; πῶς ἀναγινώσκεις; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· Ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου· καὶ τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν. Εἶπε δὲ αὐτῷ· Ὁρθῶς ἀπεκρίθης· τοῦτο ποιεῖ, καὶ ζήσῃ. Ὁ δὲ, θέλων δικαιοῦν ἑαυτόν, εἶπε πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Καὶ τίς ἐστί μου πλησίον; Ὑπολαβὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἄνθρωπός τις κατέβαινεν ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ εἰς Ἱεριχῶ, καὶ λησταῖς περιέπεσον· οἱ καὶ ἐκδύσαντες αὐτόν, καὶ πληγὰς ἐπιθέντες ἀπῆλθον, ἀφέντες ἡμιθανῆ τυγχάνοντα. Κατὰ συγκυρίαν δὲ Ἱερεὺς τις κατέβαινεν ἐν τῇ ὁδῷ ἐκείνῃ, καὶ ἰδὼν αὐτόν ἀντιπαρῆλθεν. Ὁμοίως δὲ καὶ Λευίτης, γενόμενος κατὰ τὸν τόπον, ἔλθων καὶ ἰδὼν, ἀντιπαρῆλθε. Σαμαρεῖτης δὲ τις ὁδούων, ἦλθε κατ' αὐτόν, καὶ ἰδὼν αὐτόν, ἐσπλαγχνίσθη, καὶ προσελθὼν κατέδησε τὰ τραύματα αὐτοῦ, ἐπιχέων ἔλαιον καὶ οἶνον, ἐπιβιάσας δὲ αὐτόν ἐπὶ τὸ ἴδιον κτήνος, ἤγαγεν αὐτόν εἰς πανδοχεῖον, καὶ ἐπεμελήθη αὐτοῦ· καὶ ἐπὶ τὴν αὔριον ἐξελθὼν, ἐκβαλὼν δύο δηνάρια ἔδωκε τῷ πανδοχεῖ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἐπιμελήθητι αὐτοῦ, καὶ ὃ,τι ἂν προσδαπανήσῃς, ἐγὼ ἐν τῷ ἐπανορθοῦσθαί με ἀποδώσω σοι. Τίς οὖν τούτων τῶν τριῶν, πλησίον δοκεῖ σοι γεγονέναι τοῦ ἐμπεσόντος εἰς τοὺς ληστές; Ὁ δὲ εἶπεν· Ὁ ποιήσας τὸ ἔλεος μετ' αὐτοῦ. Εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Πορεύου, καὶ σὺ ποιεῖ ὁμοίως.

καὶ τὸν παράτησαν μισοπεθαμένο. Οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας ἐρμηνεύοντας τὴν ἀλληγορία τῆς παραβολῆς, ἀναγνωρίζουν στὸν καταπληγωμένο καὶ μισοπεθαμένο ταξιδιώτη τὴ σύνολη ἀνθρωπότητα, ἡ ὁποία πέφτοντας θύμα τοῦ διαβόλου, κατέβηκε ἀπὸ τὸν Παράδεισο τῆς τρυφῆς, στὴν ἀρένα τῆς παρούσης ζωῆς, καταπληγωμένη ἀπὸ τὴν πρώτη ὁμορφιά τοῦ καλοῦ λίαν δημιουργήματος τοῦ Θεοῦ, καταπληγωμένη ἀπὸ τὴ φθορά καὶ τὸν θάνατο, καὶ μισοπεθαμένη ἀπὸ τὴν πνευματικὴ κυριαρχία τῆς ἁμαρτίας.

Καθὼς κείτεται ἀνῆμπορος ὁ ταξιδιώτης, ἀκούει βήματα καὶ βλέπει νὰ πλησιάζουν πρῶτα ἓνας Ἱερέας καὶ μετὰ ἓνας Λευίτης, πνευματικοὶ ἡγέτες τοῦ Ἰσραήλ, οἱ ὁποῖοι ὁμως, συμπεριφέρονται ἀκριβῶς τὸ ἴδιο. Πλησιάζουν, βλέπουν καὶ ἀπομακρύνονται χωρὶς νὰ βοηθοῦν. Γιὰ τοὺς ἀκροατὲς τῆς παραβολῆς, ἡ συμπεριφορά τοῦ νομικοῦ Ἱερέα καὶ τοῦ Λευίτη ἦταν ἡ ἀναμενόμενη. Οἱ μωσαϊκὲς διατάξεις ἀπαγόρευαν στὸν καθένα γενικά, ἰδίως ὁμως σὲ ὑπηρετὴ τοῦ Ναοῦ τοῦ Σολομῶντα, ν' ἀκουμπήσουν πῶμα καθὼς μετὰ θεωροῦνταν «ἀκάθαρτοι», ἐνῶ ἔπρεπε καὶ νὰ τελέσουν θυσία ἐξιλασμοῦ γιὰ νὰ «καθαρισθοῦν». Μὲ πόση ἀνέση ἡ τυπολατρία καὶ ἡ ἐκνομίκευση ὅταν κυριαρχοῦν, μὲ πρόφαση νὰ προφυλάξουν, ἀναιροῦν τὸν Θεόσδοτο νόμο τῆς ἀγάπης, καὶ νομιμοποιοῦν τὴ σκληρότητα. Κι ἐδῶ οἱ Πατέρες ἐρμηνεύοντας βλέπουν στὸ πρόσωπο τοῦ Ἱερέα καὶ τοῦ Λευίτη, τὸ Νόμο καὶ τοὺς Προφῆτες, οἱ ὁποῖοι δὲν στάθηκαν ἱκανοὶ νὰ σώσουν τὴν ἀνθρωπότητα ἀπὸ τὸν πνευματικὸ θάνατο καὶ τὴν ἀπώλεια.

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ἐκείνον τὸν καιρὸν, ἓνας νομικός πλησίασε τὸν Ἰησοῦ μὲ τὸν σκοπὸν νὰ τὸν πειράξῃ καὶ τοῦ εἶπε, «Διδάσκαλε, τί νὰ κάνω διὰ νὰ κληρονομήσω ζωὴν αἰώνιον;». Αὐτὸς δὲ τοῦ εἶπε, «Εἰς τὸν νόμον τί εἶναι γραμμένον; Τί διαβάζεις;». Ἐκεῖνος ἀπεκρίθη, «Νὰ ἀγαπήσῃς Κύριον τὸν Θεὸν σου μὲ ὅλην τὴν καρδίαν σου καὶ μὲ ὅλην τὴν ψυχὴν σου καὶ μὲ ὅλην τὴν δυνάμιν σου καὶ μὲ ὅλην τὴν διάνοιάν σου καὶ τὸν πλησίον σου ὅπως τὸν ἑαυτὸν σου». «Ὅρθά ἀποκρίθηκες», εἶπε ὁ Ἰησοῦς, «κάνε αὐτὸ καὶ θὰ ζήσῃς». Ἐκεῖνος ὅμως ἤθελε νὰ δικαιώσῃ τὸν ἑαυτὸν του καὶ εἶπε εἰς τὸν Ἰησοῦν, «Καὶ ποιὸς εἶναι ὁ πλησίον μου;». Ὁ Ἰησοῦς ἀπάντησε, «Κάποιος κατέβαινε ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλήμ εἰς τὴν Ἱεριχὴ καὶ ἔπεσε σὲ ληστὰς, οἱ ὁποῖοι ἀφοῦ τὸν ἐγδυσαν καὶ τὸν ἐτραυμάτισαν, ἔφυγαν καὶ τὸν ἄφησαν μισοπεθαμένον. Κατὰ σύμπωσιν ἓνας ἱερεὺς κατέβαινε εἰς τὸν δρόμον ἐκεῖνον ἀλλ' ὅταν τὸν εἶδε, ἐπέρασε ἀπὸ τὸ ἀπέναντι μέρος. Ὅμοίως καὶ ἓνας Λευΐτης, ὅταν ἔφθασε εἰς τὸν τόπον καὶ τὸν εἶδε, ἐπέρασε ἀπὸ τὸ ἀπέναντι μέρος. Ἔνας ὅμως Σαμαρεΐτης, ἐνῶ ἐβάδιζε, ἔφθασε κοντὰ του καὶ ὅταν τὸν εἶδε, τὸν σπλαγχνίσθηκε. Τὸν ἐπλησίασε, ἔδεσε τὰ τραύματά του, ἀφοῦ τὰ ἄλειψε μὲ λάδι καὶ κρασί, τὸν ἀνέβασε εἰς τὸ δικό του ζῶον καὶ τὸν ἔφερε εἰς ἓνα ξενοδοχεῖον καὶ τὸν περιποιήθηκε. Ὅταν ἔφυγε, τὴν ἐπομένην ἡμέραν, ἔβγαλε δύο δηνάρια καὶ τὰ ἔδωκε εἰς τὸν ξενοδόχον καὶ τοῦ εἶπε, "Περιποιήσου τον καὶ ὅ,τι δῆποτε δαπανήσῃς ἐπὶ πλέον, ἐγὼ θὰ σοῦ τὸ ἀποδώσω ὅταν ἐπιστρέψω". Ἀπὸ τοὺς τρεῖς αὐτοὺς ποιὸς σοῦ φαίνεται ὅτι ἔγινε πλησίον εἰς ἐκεῖνον πού ἔπεσε εἰς τοὺς ληστὰς;». Ἐκεῖνος δὲ εἶπε, «Αὐτὸς πού τοῦ ἔδειξε τὴν εὐσπλαγχνίαν». Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ εἶπε, «Πήγαινε καὶ κάνε καὶ σύ τὸ ἴδιο».

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλια, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

Ἡ λυτρωτικὴ θυσία τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ

Καὶ ἔρχεται ὁ Σαμαρεΐτης... Ἀπὸ αὐτὸν ὁ πληγωμένος ταξιδιώτης μοιάζει νὰ μὴν περιμένει τίποτε. Εἶναι ἀλλόφυλος, ἀλλόθρησκος, ἐχθρὸς... Κι ὅμως, αὐτὸς σταματᾷ στὸν ἐπικίνδυνον τόπον, φροντίζει τὸν πληγωμένο καὶ τὸν περιμαζεύει. Οἱ Πατέρες πάλη, στὸ πρόσωπο τοῦ Σαμαρεΐτη βλέπουν τὸν ἴδιον τὸν Χριστό. Καὶ τοῦτο διότι, ἂν καὶ τὸν περίμενε, ἡ ἀνθρωπότητα δὲν μπόρεσε νὰ τὸν ἀναγνωρίσει ὡς τὸν Σωτῆρα της. Τὸν περίμενε μὲ κοσμικὰ μεγαλεῖα, μὲ πολιτικὰ ἀνατροπές, μὲ «οικονομικὰ θαύματα» καὶ ἤλθε ἀπλὸς, χωρὶς διεκδικήσεις ἢ ἐγκοσμοκρατικὸ προσανατολισμό.

Τί κάνει ὁ Σωτήρας μας; Ἐπικήει στὸ καταπληγωμένο σῶμα τῆς ἀνθρωπότητας «ἔλαιον καὶ οἶνον». Στὴν περίδεση τῶν τραυμάτων οἱ Πατέρες ψηλαφοῦν τὴν ἀναίρεση τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς πώσης τῶν Πρωτοπλάστων μὲ τὸ σωστικὸ ἔργο καὶ τὴ λυτρωτικὴ θυσία τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Καὶ στὸ «ἔλαιον καὶ τὸν οἶνον» βλέπουν τὰ ἱερά Μυστήρια καὶ τὸ θεῖο Κήρυγμα, ὡς τὰ δύο θεοπαράδοτα μέσα πού θεραπεύουν τὸν ἄνθρωπο καὶ τὸν ἀποκαθιστοῦν πνευματικὰ ὑγιή.

Ὁ Χριστὸς μας μεταφέρει τὸν ἀσθενῆ στὸ πανδοχεῖο, τὴν Ἐκκλησίαν του, ὅπου μὲ ἀσφάλεια καὶ ἄνεση μπορεῖ νὰ γίνῃ ἡ ἀποθεραπεία. Τὸν ἐπιμελεῖται

13 Νοεμβρίου 2016: ΚΥΡΙΑΚΗ Η΄ ΛΟΥΚΑ
Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κων/πόλεως τοῦ Χρυσοστόμου († 407).
Ἦχος: δ – Ἐωθινόν: Γ΄ – Ἀπόστολος: Ἐβρ. ζ΄ 26 - ν΄ 2 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ι΄ 25-37.
Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 20 Νοεμβρίου, Θ΄ Λουκά.
Ἀπόστολος: Γαλ. στ΄ 11-18 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιβ΄ 16-21.

ὄλη νύκτα, σύμβολο τοῦ ὅτι ὁ Χριστός μας δέν φείδεται κόπων καί θυσῶν χάριν τοῦ ἀνθρώπου, προβαίνοντας μάλιστα στήν ὑπέρτατη θυσία τοῦ σταυρικοῦ θανάτου. Καί φεύγοντας ἀπό τό πανδοχεῖο, ἀποσυρόμενος ἀπό τό ἱστορικό προσκήνιο, παραγγέλλει στόν πανδοχεά, στούς Ἀποστόλους καί τοὺς διαδόχους τους, νά ἐπιμεληθοῦν τόν ἄρρωστο, νά καταβάλουν κάθε δυνατή φροντίδα γιά τήν πνευματική ἀποκατάσταση τοῦ ἀνθρώπου μέσα στήν Ἐκκλησία. Παραδίδει καί δύο δηνάρια, στά ὁποῖα οἱ Πατέρες ἀναγνωρίζουν τήν Ἱερά Παράδοση καί τήν Ἀγία Γραφή, πού ἔχουν παραδοθεῖ στήν Ἐκκλησία ὡς ἀπλανεῖς καθοδηγοί στήν πνευματική τελείωση καί ὁλοκλήρωση τοῦ ἀνθρώπου. Προειδοποιεῖ ὅτι θά ἐπανεῖθαι γιά νά ἐλέγξει καί νά ἀποδώσει τήν «ἔνδικον μισθαποδοσίαν».

Τί ξεκαθαρίζει ὁ Χριστός μέ τήν παραβολή αὐτή; Ξεκαθαρίζει ὅτι ὁ ἴδιος ἦλθε στή γῆ καί ἡ Ἐκκλησία του ὑπάρχει γιά νά σώζεται ὁ κάθε ἄνθρωπος πού ἀναγνωρίζει τήν ἀρρωστημένη πνευματική του κατάσταση καί ἀποζητᾷ τή θεραπεία. Δέν διεκδικεῖται οὔτε πολιτική ἀνάμειξη, οὔτε μερίδιο πλοῦτου, οὔτε κομμάτι ἐξουσίας, γιατί ὅλα αὐτά εἶναι πολλύ μικρά κι ἀσήμαντα. Σήμερα ὁ Χριστός δηλώνει σαφῶς καί μέ κατηγορηματικό τρόπο πῶς τό ἔργο του ἐγίνε καί ἡ Ἐκκλησία του ὑπάρχει γιά νά διασφαλίζουν τή σωτηρία καί τή λύτρωση τοῦ ἀνθρώπινου γένους, τό πιό σπουδαῖο καί αἰώνιο κατόρθωμα. Ἐάν μὴν ἐρμηνεύουμε τήν παραβολή τοῦ Καλοῦ Σαμαρείτη μέ ὄρος κοινωνικοῦ καί προνοιακοῦ ἔργου. Ἡ φιλάνθρωπία τῆς Ἐκκλησίας δέν περιορίζεται στούς ἐμπερίστατους καί φτωχοὺς. Ἡ φιλάνθρωπία ἔχει νά κάνει μέ τήν ἀνόρθωση τοῦ πεπτωκότου ἀνθρώπου, μέ τήν θεραπεία τῶν ἀρρωστημένων πιστευμάτων του, μέ τήν πνευματική ἴση καί ἀποκατάστασή του ὡς τέκνου Θεοῦ. Γι' αὐτό μᾶς ἀφορᾷ, καθὼς ἀπευθύνεται σέ ὅλους.

Ἀρχιμ. Ἰ. Ν.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΠΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 π.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ.

..«ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής· Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ» σ' ὄλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

---